

man gør dette og skaber sig den begunstigede Stilling økonomisk set, skal man give en Afgift af 5 Kr. for hver Tønde Korn, man skulde levere, hvorved Staten bliver i Stand til at opkøbe Korn til Overpris hos dem, der af driftsmæssige Grunde kunde levere udover det dem paalignede Kvantum. Denne Fremgangsmaade er langt at foretrække for den, som er indført i tidligere Lovforslag, at man giver Landmænd Ret til at købe det manglende Kvantum hos deres Naboer eller Kolleger. Det er for mig langt mere tiltalende, at Staten foretager dette Indkøb. Det er ogsaa praktisk, fordi det da gaar ind til de samme Lagre o. s. v. Jeg anser det derfor for uberettiget at mene, at denne Bestemmelse gaar ud paa at fastsætte en Bøde.

Jeg har dermed nævnt Grundlaget for de Driftsvilkkaar, som Udskrivningens Størrelse byder det danske Landbrug at virke under, og jeg skal føje til, at man ved dette Lovforslag har søgt ved Udskrivningen og Udskrivningens Form at sikre Staten ikke alene Korn, men ogsaa en vis Flæskeproduktion til Befolkningens Forsyning. Dette har ikke tidligere været fremført i noget Forslag undtagen i det af Husmandsforeningerne fremsatte. Ved Landsmødet i Odense gik man bort fra § 5, som gav Bemyndigelse til at anvende indtil en Million Tønder Korn til Svineproduktionen for at sikre Befolkningens Forsyning med disse Varer. Man var indenfor Organisationerne noget imod, at Staten anvendte Korn dertil direkte fra sine Lagre, som var udskrevet fra andre Landbrugere til en bestemt Produktion. Her er man derimod, ved at man gaar op til et ligningsfrit Fradrag paa 4,000 Kr. og stiller en Betingelse for det fjerde Tusinde, den nemlig, at man leverer 2 Svin à 70 kg pr. Landbrug, blevet i Stand til at sikre en ikke ubetydelig Mængde Svineprodukter og sikre dem ved jævnt at fordele Fordringerne ud over Landbrugernes Kreds, og hvor denne Fordring ikke opfyldes, sikrer man sig Korn i Stedet. Jeg tror, det er muligt ved en Ordning som denne ogsaa at stille Landbrugerne saaledes, at de er i Stand til at opfylde denne Betingelse. Med de Forhold, vi har for Tiden, synes det mig, at man ikke kan lade dette Forhold upaaagtet: hvorledes man overhovedet er i Stand til i det kommende Høstaar at skaffe i hvert Fald saa stor en Produktion af disse Varer, som der er strengt nødvendig til Landets Forsyning. Svinebesætningerne er stærkt raserede, saa stærkt, at der allerede nu efter de sidst foretagne Tællinger er Fare for, at den Bestand, vi har i Danmark, ikke er

tilstrækkelig til at sikre Befolkningen tilstrækkelig Forsyning i det kommende Aar. Derfor vil det være rigtigt, at man allerede nu gør opmærksom paa, at man maa forberede sig paa en Levering som den her i Loven anførte. Jeg tror ogsaa, at med et ligningsfrit Fradrag af 4,000 Kr. vil de mindre Jordbrugere være i Stand til af deres Kornbeholdninger at præstere dette og alligevel have saa meget Korn, at de kan holde deres Hestekraft vedlige og ogsaa deres Fjerkræbesætninger. I denne Forbindelse vil det ligningsfrie Fradrag af 4,000 Kr. driftsmæssigt hjælpe det mindre Jordbrug overordentligt.

Der er neppe heller Tvivl om efter de Erfaringer, man har indvundet i det indeværende Høstaar, at Selvforsyningen med Svineprodukter vil blive større i Landbruget i den Tid, der kommer, end den har været, og jeg vil sætte Pris paa, at man støtter Selvforsyningen, ogsaa hvor det gælder Folk udenfor Landbrugernes Kreds, i saa stor Udstrækning, som praktiske Forhold tillader. Jeg tror, det er klogt og rigtigt, at man af Statsbeholdningerne søger som i indeværende Aar saa langt, man kan, at støtte Selvforsyning hos Haandværkere og Arbejdsfolk paa Landet, der paa den Maade søger at sikre Familiens Underhold med disse Varer.

Jeg synes, det ligger klart for, at vil man prøve paa at lempe Ligningen for enkelte Kategorier af Landbrugere, kan man kun gøre det ved, at man enten ser helt bort fra at sikre Staten en Mulighed for med normal Høst at faa et Kvantum Korn at disponere over ud over det til den hjemlige Befolkningens Forsyning nødvendige eller ogsaa gaar til at kræve mere Korn af det mindre Jordbrug. Jeg tror, at for det store og største Jordbrug kan man neppe spænde Fordringerne videre. Der er Mulighed for, at en hel Del af disse Jordbrug under en knap Høst ikke bliver leveringsdygtige. Det afhænger overordentlig meget af, hvor stor og god Høsten bliver. Man maa se hen til, at dette kan ske ved en knap Høst, og man maa da regne med en Formindskelse af de kalkulerede Beholdninger. Jeg tror derfor, man skal være noget varsom med af driftsmæssige Hensyn at gaa ned med Udskrivningen, for hvis Høsten bliver knap, vil man da med et ligningsfrit Fradrag af 4,000 Kr., som man maa kræve af Hensyn til Forholdene i det mindre Jordbrug, risikere ved en Høst som i Aar ikke at faa synderlig større Kvanta Korn ind end strengt nødvendigt til den danske Befolkningens Underhold. Det glæder mig derfor, at man i det